

[Leonhard Hansen.]

Virksomhed saa længe, at de ved Afskedigelse af utilregnelig Aarsag er berettiget til Pension, forhøjes Bidraget med 50 pCt. I denne Forbindelse gør jeg opmærksom paa, at der adskillige Steder, f. Eks. inden for Kommunerne, findes Personer, som uden at have egentlig Pensionsret er ligestillede med pensionsberettigede. For saadanne fremgaar det ikke helt klart, hvilke Bidrag de skal betale. Ligeledes findes der pensionsberettigede, der som Medlemmer af en Arbejdsløshedskasse betaler Kontingent til Kassen, og jeg spørger: Er saadanne pligtige at betale Procenttillægget?

Jeg gaar ud fra, at saadanne Spørgsmaal vil blive ordnet gennem de nærmere Regler, som kan fastsættes gennem Socialministeriet.

Hele dette Lovforslag omhandler Lønmodtagere og omfatter en Del af de Byrder, som paalægges Arbejderne i den nærmeste Fremtid, paatvunget af Forhold, som vi ikke selv har været Herre over. Jeg er klar over, at denne Lov vil skabe større Vanskeligheder for Arbejderklassen, end denne har været ude for i mange Aar, men jeg tror, at den Samhørighedens Aand, som altid har præget danske Arbejdere, ogsaa vil gøre sig gældende nu, da det er det heles fortsatte Eksistens og Bestaaen, det gælder.

Man vil spørge: Hvordan med de Byrder, andre Samfundslag faar paalagt, Udøverne af de saakaldte frie Erhverv, altsaa saadanne, som falder uden for Lønmodtagernes Række? Mit Svar herpaa skal kun være en Henvisning til de antagelig stærkt dalende Indtægter i den kommende Tid og til Skattelovene.

Selvfølgelig vil denne Lov skabe stærk Kritik — andre kan altid gøre det bedre. Jeg tror nu, at man ved nærmere Eftertanke med Tiden vil anerkende Regeringens Initiativ til Opretholdelse af Erhvervslivet og til Byrdernes Fordeling. Der kommer forhaabentlig andre Tider, hvor vi kan forme vort Liv og vor Tilværelse paa anden Maade, muligvis belært af denne Modgangens Tid.

Jeg har her i mit Indlæg rettet Henstillinger om forskellige Ændringer. Jeg ved naturligvis, at dette Lovforslag er udarbejdet ved et Kompromis mellem de 4 store Partier, og hvis dette betyder, at der ikke kan foretages Ændringer, falder mine Henstillinger bort, og jeg anbefaler paa mit Partis Vegne Lovforslaget til Vedtagelse.

Søren P. Larsen: Den foregaaende Taler, det ærede Medlem Hr. Leonhard

Hansen, spurgte et Par Gange, om der kan foretages Ændringer i det foreliggende Lovforslag, og jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han fandt det ønskeligt, om der kunde foretages Ændringer. Jeg synes, det er et lidt mærkeligt Spørgsmaal. For mig staar det saaledes, at Forslag, der forelægges Rigsdagen og skal gøres til Genstand for Forhandling, selvfølgelig kan undergaa Ændringer, hvis det saglige Materiale, der fremkommer, begrundet Nyttens og Nødvendigheden af, at Ændringer foretages. Ud fra den Forudsætning, at dette Forslag saavel som andre Forslag, der forelægges, skal gøres til Genstand for en saglig Behandling af Rigsdagen, maa det blive de Grunde, der fremføres for og imod denne Ordning, der bliver afgørende for, hvordan Rigsdagen stiller sig.

Det Formaal, som Lovforslaget om midlertidig Fordeling og Regulering af Arbejde tilsigter at fremme, at faa flere Folk i Arbejde, er et Formaal, som alle erkender Ønskeligheden og Nødvendigheden af, men man kan jo ikke frigøre sig helt for den Opfattelse, at Lovforslaget i store Træk er blevet til dér, hvor andre beslægtede Forslag er kommet fra, Forslag, som vel var stolte ved Starten, men som i deres Virkninger ikke helt svarede til de Forventninger, der blev stillet til dem, da de blev fremsat og gennemført. Jeg kan minde om Loven om Tilskud til Merbeskæftigelse, jeg kan minde om Overarbejdsloven, og jeg tror, at ærede Medlemmer vil give mig Ret i, at Forventningerne var større, da disse Forslag blev fremsat og anbefalet, end Erfaringerne kunde holde til. Derfor er det aabenbart, at Rigsdagen paa dette som paa andre Omraader vil se paa det foreliggende Forslag, veje Argumenterne for og imod mod hinanden og saa se, hvilke Resultater man kan naa frem til.

Dertil kommer, at dette Lovforslag ganske givet maa ses i Forbindelse med Forslaget om Udvidelse af Arbejdsanvisningen, hvorved man jo tilsigter at løfte i alt Fald nogle af de yngre Aldersklasser ud af Ledigheden og ind i Beskæftigelsen, og der er maaske andre Forslag i det Lovkompleks, som blev fremsat her i Gaar, om hvilke man med Rette kan sige, at de tangerer hinanden, saaledes at det ikke er rimeligt at pille et enkelt Forslag ud og betragte det isoleret. Man maa se de enkelte Forslag som Led i en Helhed, som har til Formaal at skabe øget Beskæftigelse i det Omfang, hvori den kan skaffes til Veje inden for vort Samfund for Øjeblikket.

Hvis vi derefter ser paa de Grupper af